

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

september 2010

Bohoslužby			
1.9.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
5.9.	ne	9:00	Makovíni, Čičel
		18:00	Pribula
8.9.	str	19:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)
12.9.	ne	9:00	Csanda, Baláž - VP
		18:00	Čičel
15.9.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
19.9.	ne	9:00	Praženica, Pribula
		18:00	M. Kráľ
22.9.	str	19:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)
26.9.	ne	9:00	L. Uhrinová, T. Hanes
29.9.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)

Kazateľ služobne		
7.9.	10:00	Redakčná rada Rozsieväča, Brno
23.9.	9:30	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE, Zrúnskeho 2

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Domov Belinského 24, 851 01 Bratislava tel: 02/4552 5734 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

Nauč ma plniť tvoju vôľu, veď ty si môj Boh. Kiež ma tvoj dobrý duch vedie po rovnej zemi.

Žalm 143, 10

Letná úvaha

Na tohtoročné vrtošivé leto nebudeme v dobrom spomínať. Veľké horúčavy striedali chladné dni. Dažde a búrky, ktoré prinášajú poliam vlhu odstraňujú dusnotu povetria, zmenili rieky i horské bystriny na skazonosný živel, ktorý zaplavoval úrodu, dediny i mestá a ľudí vyhánal z príbytkov. V tejto súvislosti sme neraz počuli, že ani tí najstarší si na takú pohromu nepamätajú. Nečudo, že veľa otázok čakalo na odpoveď. Pre tých, čo žijú bez viery v živého Boha zostalo neprijateľné, že aj v týchto trápeniach je Pán Boh prítomný. Ich duchovné zmysly sú zatvorené pre pochopenie, že nič sa nedeje bez jeho vôle. Všimnite si odpoveď Pána Ježiša Pilátovi: „Nemal by si moc nado mnou, keby ti nebolo dané zhora“ (J 19, 11). Jeremiáš hovorí: „Kto povedal kedy niečo, čo by sa splnilo bez Pánovho príkazu? Nepochádza z úst Najvyššieho zlé i dobré?“ (Žalosp 3, 37-38). Pre neveriaceho je živelná skaza trestom, lebo nechcú Stvoriteľa sveta za svojho Boha.

Veriaci kresťan hľadá útechu v Slove Božom. V ňom nájde potrebnú silu pre život. Stres nahrádza trpezlivosťou a povzbudenie mu dáva nádej. Aj keď ho umára súženie, osvojuje si prísľuby Božieho slova a príklady ľudí, ktorí ťažké trápenie trpezlivo prekonávali v očakávaní na Pána, v nádeji na požehnaný výsledok. V súžení sa útecha Písma stáva mocnou a dáva nám trpezlivosť a nádej. O trpezlivosti Jóbá vie takmer každý. Počas

celého diania bol Hospodin jeho milostivým priateľom. Aj dlhá skúška Abraháma napokon vyústila do bohatého požehnania. Stal sa predkom veľkého národa.

Takéto príklady posilnia našu nádej aj v natrpkejších chvíľach života. Nová zmluva obracia náš zreteľ na Kristove utrpenia. Hľaďme teda na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý vzal na seba kríž, nedbal na potupu. Teraz sedí po pravici Božieho trónu (Žid 12, 2). Taká je útecha Písma, z ktorého by sme sa mali učiť trpezlivosti a mať neochvejnú nádej až do konca.

Júlový postreh

Pondelok piateho júla sme mali príjemný sviatočný deň, vymedzený pre rozpomínanie na vierozvescov Cyrila a Metoda. Napriek záľaha informácií v povolebnom období Slovenský rozhlas našiel priestor na priame vysielanie zo spomienkovej slávnosti Evanjelickej cirkvi a.v. na historickom mieste zrúcanín hradu Branč neďaleko Sobotišt'a. V bohatom programe vystúpila aj detská spevácka skupina s piesňou, ktorá ma natoľko zaujala, že som sa nevdojak ocitol v spomienke na besiedku v našom zhromaždení. Túto pieseň sme totiž spievali často a s radosťou. Známa je pod názvom: „Má Pán Ježiš, má mně rád“. V teraz používanom spevníku (BP) ju nájdeme pod číslom 349 a v tzv. červenom spevníku pod číslom 316. Text je v češtine a tak niektorým slovám sme ani nerozumeli. Najnovší evanjelický, ktorý zaznel aj na slávnosti, je pekný a ľahko zapamätateľný, o čom svedčí aj tento veršik: „Pán Ježiš je pastier môj, On dal za mňa život svoj.“

Slovná časť piesne má podobu vyznania a je dobré, keď už v tomto veku si deti osvoja, že „Ježiš je MÔJ pastier a za MŇA svoj život dal.“

Spomienkové zhromaždenie na Branči si dôstojne uctilo pamiatku vzácných Božích mužov a oslávilo nášho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. Túžby účastníkov predpoludňajšieho zhromaždenia, ale aj poslucháčov tejto relácie vyjadrila záverečná spoločná pieseň. „Pre Krista smieť žiť, pre neho mriieť, ó, to je blaho, nad ktoré niet“ (BP 430).

Samuel

skúškach neprestáva veriť, že Pán Boh je verný a dodrží svoj sľub a dúfa aj v strácajúcej sa nádeji, taký človek vzdáva Bohu slávu. Uznáva, že Boh je všemohúci a pravdivý. A to je možné iba vierou. Tieto myšlienky obsahujú dve slová, ktorými sa veľa rás prihovárал brat Nongrádi. Viera o ktorú máme prosiť má byť založená na Božej všemohúcnosti, na veciach, ktoré sú pre ľudský rozum nezmyselné, ale splniť ich môže iba Božia moc.

Príhody v rozpomienkach dopĺňal brat Michal aj vlastnými skúsenosťami. V tomto prípade sa stotožnil s náhľadom, že ľudská ľahostajnosť mení dobré rady starších, skúsených ľudí na poučanie a pripisuje to mladosti. Príde však obdobie vnútorného dozrievania, v ktorom aj PONAUCENIA uvidíme v novom svetle. Budeme ich totiž vnímať zmyslami duše.

Oznam pre seniorov

Najbližší senior klub sa uskutoční dňa

2. októbra (sobota) o 15:00 hod.

v Bernolákove a bude spojený s opekaním.

Téma stretnutia – voľná.

Naši jubilanti

7.9. Činčuráková Mária
9.9. Makovíni Pavel
17.9. Mészárošová Etela
23.9. Orelová Mária
27.9. Makovíniová Jana

*„Hospodin je moja sila a môj štít. Moje srdce mu dôveruje.
Dostalo sa mi pomoci a srdce mi zaplesalo.
Vďačne ho oslavujem piesňou.“*

Žalm 28, 7

Po druhé, Ježišove zázraky sa diali pred neveriacimi, na rozdiel od zázrakov v rozličných kultoch a sektách.

Po tretie, Ježišove zázraky boli rôzneho charakteru. Mal moc nad prírodou, keď zmenil vodu na víno. Nad chorobou, keď uzdravil malomocného a slepého. Mal moc nad démonmi, keď ich vyhánal z ľudí. Mal moc tvoriť, keď nasýtil päťtisíc ľudí z niekoľkých bochníkov chleba a rýb. Mal moc nad prírodnými silami, keď utišil vietor a vlny búrky. A napokon ukázal moc nad smrťou, keď vzkriesil Lazara a iných z mŕtvych.

Po štvrté, svedectvo uzdravených je nepopierateľné, nebolo výsledkom nesprávnej diagnózy.

Po piate, novozmluvné svedectvá Ježiša z Nazareta sú neobyčajné a jedinečné. Sú zároveň autentickým posolstvom o jeho narodení, o jeho poslanstve, o odpustení, o jeho smrti a vzkriesení. V iných náboženstvách veria zázrakom, lebo veria tomu náboženstvu. Tento rozdiel má veľký význam. Izrael vznikol vďaka sérii zázrakov, svedčí o tom prvých päť kníh Starej zmluvy. Ježiš neprišiel iba kázať, ale aj konať zázraky a apoštolí ich konali tiež. Bol to práve zázrak, ktorý potvrdzoval náboženstvo v každom jeho bode.

POUČANIE či PONAUCENIE

Bolo toho dost, najmä v mladosti, čo sme podceňovali a považovali za nepotrebné. Nejednu pripomienku sme videli iba ako POUČANIE. A toto slovo má pohoršujúci význam. Najčastejšie sa vyskytuje vo vzťahu dospelých k dorastajúcej mládeži. Ale ako hovorieval brat Michal Nongrádi, v pribúdajúcich rokoch dobre mienené rady preukázali svoju užitočnosť. Brat Michal (v tomto mesiaci by sa dožil 92 rokov), mal bohatý spomienkový register zo života veriacich a ilustroval nimi svoje rozprávanie. Pripomeňme si jednu z nich.

Michalov otec, laický kazateľ na Dolnej zemi bol známy aj tým, že pri takmer každej príležitosti pripomínal, aby sme pri stíšení nezabudli prosiť nášho Pána o dar VIERY. Táto často opakovaná myšlienka neunikla pozornosti, ale nepríviedla ani k hlbšiemu premýšľaniu. Neboli docenené slová o Božom dare, ktorý je podmienkou pravej modlitby a východiskom v zložitostiach života. Človek, ktorý v náročných

Mária Činčuráková – 80 ročná spomína

Nikdy som si nemyslela, že sa dožijem tak vysokého veku – 80 rokov. Je to len a len milosť Božia. Pri takejto príležitosti je dobrým zvykom spomínať a ďakovať za prežité roky.

Pochádzam z veľkej rodiny. Bolo nás (aj je) 7 detí. Mala som veriacich rodičov a tak môžem vyznať, že som prežívala šťastné detstvo. V našej rodine sa denne čítavalo Slovo Božie a veľa sa spievalo. V Maďarsku sme žili vo veľkej slovenskej dedine Kondoroši, kde bol veľký baptistický zbor, veľká besiedka, veľká mládež a tak zbor bol mojim druhým domovom. Mali sme stále veľa hostí, čo pokračovalo aj na Slovensku, v Tekovských Lužanoch. Tam som prežila aj obrátenie. Duchovný život som brala vážne, túžila som žiť v Božej bázni, čo sa mi aj darilo a nechápala som tých mladých, čo si zamilovali svet, ba veľmi som ich v srdci súdila. Bola som na svoj duchovný stav priam pyšná. Ale Boh sa pyšným protiví a pokorným dáva milosť. Ty kto stojíš, hľaď, aby si nepadol. Aj ja som prežila pád do hriechu. Po mojom duchovnom páde som prežila veľké pokorenie. Bolelo ma, že som zarmútila rodičov, zbor a najmä Pána. V pokání som prosila o odpustenie. Verím, že mi Pán odpustil, ale ja som si dlho neodpustila. Raz som na kolenách povedala: „Pane, ja nevstanem z kolien, kým neprežijem uistenie, že som Tvoje dieťa a mám všetko odpustené a daroval si mi večný život. Vtedy som prežila istotu a pokoj.

V roku 1952 som sa vydala. Pán mi daroval veľmi dobrého manžela, s ktorým sme sa denne spolu modlili a prosili sme za obrátenie našich 4 detí. Pán to vypočul a mohli sme so všetkými deťmi žiť pre Pána. Zapojili sme sa aj do zborového života. Keď naše deti začali pracovať v inom zbore, bolo nám to ľúto. No napriek tomu sme za ne vďační, že patria Pánovi a k nemu vedú aj svoje deti. Máme aj 10 vnúčat, 2 pravnúčatá (3. čakáme), už aj tie najmenšie spievajú duchovné piesne a modliavajú sa. Bolo by mi milé, keby aj môj manžel žil s nami, ale Pán ho odvolal do lepšej vlasti a verím, že sa stretneme.

Do roku 1975 sme bývali v Rovinke. Žili sme aj v Piešťanoch 18 rokov, kde sme mali svoj dom otvorený pre kúpeľných hostí, ktorí hľadali obecenstvo veriacich. Prežili sme s mnohými požehnané dni, čo bolo k vzájomnému duchovnému rastu.

V Podunajských Biskupiciach sme mali a ja aj dnes mám svoj milý duchovný domov. „Radujem sa, keď mi hovoria: Poďme do domu Hospodinovho“. Toto skutočne prežívam a vďačná som za to Pánovi, ale aj každej sestre a bratovi. Prajem všetkým Božie požehnanie.

Úzkou cestou

Pod týmto názvom sa konala v máji v Prešove konferencia Slovenského evanjelizačného strediska a ich Informačný list venuje tejto téme značnú pozornosť. Sú to ohlasy účastníkov na stretnutie a výňatky z prednášok. V jednej sa autor pýta:

Kedy v zbore kráčame širokou cestou? Vtedy, keď v našom strede nie je Ježiš Kristus, ten ukrižovaný (1K 2, 1-2.) A na čo sme my položili dôraz? Robíme koncerty, umelecké podujatia, recitačné preteky, usporadúvame plesy, herci čítajú v kostoloch pašie a my si myslíme, že je to úžasné. Lákame ľudí „príďte, toto sa vám bude páčiť“. Na mieste je otázka: „S týmto zámerom poslal Ježiš apoštolov do sveta? Je to úloha cirkvi? Nie sme na širokej ceste? Nehľadáme to, čo je telesné, čo zahrá na naše city, čo nás poteší a čo sa nám páči?“ Kedy sme teda v cirkevnom zbore na širokej ceste? Ak sme v centre pozornosti my, robíme to, čo sa nám páči, čo nám vyhovuje a nie je tam ukrižovaný Kristus!

Na západe je čoraz viacej zborov, kde sa nekáže biblické evanjelium, ale evanjelium prosperity. Ver v Pána Ježiša a bude sa ti dariť. Teológia slávy. V centre je človek so svojimi potrebami a nie Boží Syn. A čo robíme my v cirkevných zboroch? Bojíme sa biblicky kázať a povedať pravdu. Napr. o homosexualite, ktorú Písmo označuje za ohavnosť. Bojíme sa biblicky kázať o rozvoje, že nás spoločnosť vysmeje za tieto názory. Bojíme sa, že prideme o zahraničnú pomoc, skrátka bojíme sa povedať pravdu. Nechceme trpieť, preto ustupujeme a zamlčujeme Božie pravdy. Nechceme kráčať úzkou cestou. Chceme sa spoločnosti páčiť, zviditeľniť sa.

Potrebuje zdravé biblické vyučovanie, lebo príde čas, keď ľudia neznesú zdravé učenie. Zoženú si učiteľov, ktorí im budú vraviť to, čo chcú počuť, odvrátia sa od pravdy ku bájkam (2Tim 4, 3).

Na konferencii vystúpil aj farár Tom Brock z USA a počas návštev v zboroch spozoroval, že „na Slovensku chodí do kostola veľa ľudí, ale pre niektorých je to viac tradícia, ako osobný vzťah s Kristom“. V Amerike je v terajšej dobe najväčšou výzvou hlásanie, že Ježiš je jedinou cestou k spásu, pretože veľa ľudí aj v cirkevných zboroch verí, že existuje veľa ciest, ktoré vedú do neba. Musíme si neustále pripomínať slová Pána Ježiša „Ja som cesta i pravda i život“ (J 14, 6). „Nieto spasenia v nikom inom“ (Sk 4, 12). Kráčať úzkou cestou znamená bojovať proti svetu, svojej telesnosti a diablovi a nasledovať Pána Ježiša.

Biblické zázraky

V prázdninovom vysielaní Slovenského rozhlasu sme si vypočuli monotematický program „*Čo si myslíš o zázrakoch?*“ Ohlas bol značný a najmä rozmanitý, žiaľ, kresťanský pohľad zriedkavý, náhodný. A keďže chýbalo aj jednoznačné stanovisko autorov trojhodinového živého vysielania, dobre mienený zámer zostal nevyužitý. Nás však inšpirovalo k výberu niekoľkých myšlienok o biblických zázrakoch z knihy P. E. Littla: **Viem, prečo verím.** Ide o knihu, ktorá patrí medzi 50 najvplyvnejších protestantských spisov.

Biblické zázraky sa nikdy nediali kvôli osobnej prestíži, peniazom, alebo moci. Neboli rozmarné na rozdiel od zázračných príbehov. Vždy mali jediný cieľ: potvrdiť vieru. Potvrďovali posolstvo a posla, zjavovali Božiu lásku. Diali sa počas troch období biblickej histórie. Pri východe z Egypta, pri prorokoch, ktorí viedli Izrael, v dobe Ježiša Krista a v ranej cirkvi. Dôvody, prečo môžeme zázrakom dôverovať kniha zhŕňa do piatich bodov.

Po prvé, Ježišove zázraky sa diali na verejnosti, nie v skrytosti pred jedným alebo dvoma ľuďmi. Čiže všetci mali možnosť preskúmať každý detail dôkazu. Ježišovi protivníci nikdy nepopreli skutočnosť zázraku, ale ich pripisovali moci diabla, alebo sa pokúšali zatajiť dôkazy, ako to bolo pri Lazarovom vzkriesení.